

Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова
Євразійська асоціація правничих шкіл та правників
Поморська академія в Слупську (Польща)
Національний університет цивільного захисту України
Західний регіональний науковий центр Національної академії правових наук України
Навчально-наукова лабораторія дослідження проблем публічного адміністрування та
децентралізації влади Науково-дослідного інституту державного будівництва
та місцевого самоврядування
Національної академії правових наук України

**II Міжнародна науково-практична
конференція
«Публічне управління в Україні:
виклики сьогодення та глобальні
імперативи»**

**18 травня 2023 року
м. Хмельницький**

**ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ
ТА ПРАВА ІМЕНІ ЛЕОНІДА ЮЗЬКОВА
ЄВРАЗІЙСЬКА АСОЦІАЦІЯ ПРАВНИЧИХ ШКІЛ ТА ПРАВНИКІВ
ПОМОРСЬКА АКАДЕМІЯ В СЛУПСЬКУ (ПОЛЬЩА)
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ УКРАЇНИ
ЗАХІДНИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ НАУКОВИЙ ЦЕНТР
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВА ЛАБОРАТОРІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМ
ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ ТА ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ
НАУКОВО-ДОСЛІДНОГО ІНСТИТУТУ ДЕРЖАВНОГО БУДІВНИЦТВА
ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ
ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ**

**II Міжнародна
науково-практична конференція**

**ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ:
ВИКЛИКИ СЬОГОДЕННЯ ТА ГЛОБАЛЬНІ
ІМПЕРАТИВИ**

**18 травня 2023 р.
Хмельницький**

УДК 351:342.9

П 88

*Рекомендовано до друку вченою радою
Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова
(протокол № 14 від 26.04.2023 року)*

Збірник тез II Міжнародної науково-практичної конференції «Публічне управління в Україні: виклики сьогодення та глобальні імперативи». (м. Хмельницький, 18 травня 2023 року). Хмельницький : Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2023. 245с.

ISBN 978-617-7572-62-5

У збірнику представлені доповіді, які були подані на II Міжнародну науково-практичну конференцію «Публічне управління в Україні: виклики сьогодення та глобальні імперативи», що відбулась у Хмельницькому університеті управління та права імені Леоніда Юзькова 18 травня 2023 року.

Розміщені у збірнику тези доповідей стосуються таких напрямів: реформування сфери публічного управління: вітчизняний та міжнародний досвід; розвиток публічної служби в сучасних умовах державотворення; економіко-правові аспекти публічного управління; публічне управління у сфері національної безпеки; інформаційні технології у публічному управлінні; європейська та євроатлантична інтеграція; публічне управління у сфері туризму.

Збірник розрахований на наукових та науково-педагогічних працівників закладів вищої освіти і наукових установ, студентів, аспірантів та докторантів, практичних працівників і широкий читацький загал.

Організаційний комітет II Міжнародної науково-практичної конференції «Публічне управління в Україні: виклики сьогодення та глобальні імперативи» не завжди поділяє думку учасників конференції.

У збірнику максимально точно збережена орфографія, пунктуація та стилістика, які були запропоновані учасниками конференції.

Повну відповідальність за достовірність та якість поданого матеріалу несуть учасники конференції, їхні наукові керівники.

УДК 351:342.9

ISBN 978-617-7572-62-5

© Колектив авторів, 2023
© Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2023

Література:

1. Про національну безпеку України: Закон України від 21 червня 2018 року № 2469-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2018. № 31. Ст. 241.
2. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 14 вересня 2020 року «Про Стратегію національної безпеки України» : Указ Президента України від 14 вересня 2020 року № 392/2020. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/392/2020#Text>.
3. Національний інститут стратегічних досліджень. URL : <https://niss.gov.ua>.
4. Резнікова О. О. Стратегічний аналіз безпекового середовища України. URL : <https://niss.gov.ua/news/statti/strategichnyu-analiz-bezpekovo-ho-seredovishcha-ukrayiny>
5. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 року № 2341-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 25-26. Ст.131.
6. Колабораціонізм: чому на цей шлях стають наші громадяни. URL : <https://armyinform.com.ua/2022/09/28/kolaboraczionizm-chomu-na-czej-shlyah-stayut-nashi-gromadyany/>

Цимбал Богдан Михайлович,
кандидат технічних наук, доцент,
доцент кафедри охорони праці та техногенно-екологічної безпеки
Національного університету цивільного захисту України

БЕЗПЕКА ОСОБИСТОСТІ В КОНТЕКСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ЕФЕКТИВНОЇ БЕЗПЕКОВОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ

Найважливішим, на нашу думку, аспектом забезпечення ефективної безпекової політики особистості, держави і суспільства, а також їх стабільного розвитку є дотримання основоположних соціальних принципів, що лежать в основі національної безпеки. При цьому слід мати на увазі, що стабільний розвиток суспільства та держави залежить від трьох взаємопов'язаних факторів, зокрема економічного, екологічного та соціального розвитку.

До соціальних принципів забезпечення безпеки держави, суспільства, особистості відносимо законність; дотримання балансу життєво важливих інтересів особи, суспільства та держави; взаємну відповідальність особи, суспільства та держави щодо забезпечення безпеки; інтеграцію з міжнародними системами безпеки [25, с. 80]. Крім того, до вже зазначених принципів можна додати такі [1, с. 82]:

- єдність, взаємозв'язок та баланс усіх видів безпеки, зміна їхньої пріоритетності залежно від ситуації;
- пріоритетність політичних, економічних, інформаційних державно-управлінських заходів забезпечення національної безпеки;
- дотримання норм міжнародного правничий та законів під час здійснення заходів примусового характеру (зокрема, за допомогою військової сили);
- поєднання централізованого управління силами та засобами забезпечення

безпеки з передачею відповідно до унітарного устрою України частини повноважень у цій галузі органом державної влади органам місцевого самоврядування. На наш погляд, ці принципи відіграють важливу роль у процесі забезпечення безпеки. Однак при цьому слід мати на увазі, що наведені вище принципи не дозволяють повною мірою вирішити проблему забезпечення безпеки особистості, суспільства і держави, оскільки не охоплюють й інші, не менш важливі аспекти діяльності держави в цій сфері.

У даному випадку йдеться про формування механізму реалізації забезпечення безпеки. Із цього випливає, що існує необхідність у розробці нової групи принципів, які відображали б організаційні аспекти забезпечення безпеки. До таких, на нашу думку, можна віднести [2, с. 87]:

- принцип відповідності всіх дій у сфері забезпечення безпеки держави, суспільства та особистості цілям та завданням забезпечення безпеки;

- принцип взаємодії всіх сил та засобів, що беруть участь у забезпеченні безпеки;

- принцип відповідності нормативно-правовим і моральним нормам суспільства;

- принцип пріоритетності заходів запобігання загрозам;

- принцип швидкого реагування на загрози, що виникають.

Реалізація цих принципів передбачає єдність дій усіх учасників управлінського процесу, а також цілеспрямованість дій усіх державних органів, що беруть участь у підготовці та реалізації заходів, спрямованих на безпеку [3, с. 153]. Важливим при реалізації політики безпеки, на нашу думку, є узгодженість за часом та місцем дій усіх гілок влади у процесі забезпечення безпеки особистості, суспільства та держави.

Крім того, слід враховувати той факт, що ефективна політика у сфері забезпечення безпеки держави, суспільства та особистості передбачає узгодженість дій сил та засобів виконавчої влади, що несе основне навантаження під час реалізації цілей і завдань забезпечення безпеки. У зв'язку з цим принципове значення при реалізації політики безпеки має взаєморозуміння та ефективна взаємодія між усіма учасниками державно-управлінського процесу.

Усі перераховані вище принципи перебувають у прямій залежності від узгодженості та взаємозв'язку інтересів основних суб'єктів управління, від яких залежить реалізація ефективної політики безпеки в її базових складових (держава, суспільство, особистість). Провідна роль при цьому в Україні належить Раді національної безпеки та оборони (далі – РНБО), на яку покладається обов'язок організації та координації розробки стратегії у сфері забезпечення безпеки та стабільного розвитку. Слід зазначити, що головним у забезпеченні безпеки є наявність політичної волі держави, інтеграція всіх засобів, що беруть участь у цьому процесі, подальше поліпшення становища в економічній, соціальній, науково-технічній та військовій сферах. Крім того, необхідне відповідне наукове та матеріально-фінансове забезпечення цієї сфери діяльності держави.

Проблема забезпечення безпеки стосується кожного члена суспільства, тому необхідно виховувати культуру забезпечення безпеки. Здоровий глузд підказує, що найбільш ефективним шляхом забезпечення безпеки людини і громадянина, суспільства та держави є своєчасне виявлення й усунення небезпек і перешкод об'єктивно детермінованого суспільного розвитку та недопущення їх переростання у реальні загрози безпеці суспільства, національній безпеці загалом.

Література:

1. Білоус О. Ю. Конвенції Міжнародної організації праці як джерела трудового права : автореф. дис. ... к.ю.н. : 12.00.05 ; Нац. ун-тет «Одеська юридична академія». Одеса, 2017. 23 с.
2. Білоусов Є. Актуальні проблеми функціонування механізму господарсько-правового забезпечення економічної безпеки держави. *Підприємництво, господарство і право*. 2016. № 12. С. 85–87.
3. Благун І. Г., Кушнірчук Ю. М., Підлипна Р. П. Соціальне страхування : навч. посіб.; Львів. держ. ун-т внутр. справ. Львів : СПОЛОМ, 2015. 270 с.
4. Богданович В. Ю. Основи державного управління забезпеченням обороноздатності України: теорія і практика : монографія / В. Ю. Богданович, М. Ф. Єжеєв, І.Ю. Свіда. Львів : ЛІСВ, 2008. 300 с.

Форсюк Вікторія Олександрівна,
аспірантка Навчально-науково-виробничого центру
Національного університету цивільного захисту України

ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМ ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

Збереження природних ресурсів та охорона навколишнього середовища почали включатися до соціальних систем лише недавно, із приверненням уваги до екологічних проблем і підвищенням громадської свідомості та відповідальності. Під впливом глобальних процесів відбувається трансформація громадянського суспільства, його діяльність починає виходити на якісно новий, глобальний рівень. Наразі триває формування нової суспільно-політичної одиниці – глобального громадянського суспільства.

Сплеском природоохоронної активності в усьому світі за останні 25 років стали доповіді Римського клубу, екологічні форуми, вироблення регіональних і міжнародних програм збереження й відновлення природних ресурсів, ландшафтів, територій та акваторій, розвитку екологічного виховання та освіти, поява численних екологічних матеріалів у засобах масової інформації й виникнення сотень «зелених» рухів та організацій у всіх куточках світу.

Громадське екологічне управління має свою законодавчу базу та законодавчо визначені функції, на сьогодні неадекватно розвинені для забезпечення його ролі й дієздатності в суспільстві. Тому нагальною є необхідність ухвалити спеціальний закон про громадське екологічне управління й неурядові організації, адже значну роль неурядових організацій у гармонізації розвитку суспільства та досягненні його сталості визнано в усьому світі. Уряд має розробити спеціальні механізми, за допомогою яких неурядові організації могли б відповідно й ефективно відігравати відведену їм роль партнерів у процесі екологічно безпечного гармонійного розвитку [1].

Збільшується необхідність подальшого розвитку гуманізації екологічного законодавства – спрямування його, насамперед, на захист суб'єктивного права громадян на безпечне для життя і здоров'я довкілля. Необхідними є вивчення та максимальне врахування позитивного зарубіжного досвіду у сфері залучення громадськості до ухвалення рішень, пов'язаних із державним регулюванням